

OBLUBIĆ (4) *vb pf*

o jasne.

inf oblubić (1). *◇ praet 3 sg m* oblubił (3).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Wybrać, upodobać sobie [kogo (2); zawsze: *sobie*] (4) : [Plotinus] Też łobie miejsce pokoyne oblubił aby łie włzech nierządności wwarować mógł *BielŻyw* 95.

Zwroty: »oblubić za małżonkę« (1): Gdyż pánnę Polixenę łobie oblubił zá małżonkę/ pollimy k niemu áby ná łlub przyiechał *BielKron* 59.

»oblubić za oblubienicę« (1): [Pan Jezus] Tu też matkę łwięta cerkiew krzełciańłką oblubił łobie za oblubienicę *OpecŻyw* 36v.

Szereg: »oblubić a upodobać« (1): nie łzukay łnfzych łtanow á łnfzych wymyłłow łwiátá tego/ oprocż zakonu tego/ kthory Pan Bog łobie miedzy inemi włzytkimi oblubić á vpodobác raczył *RejPos* 43.

Synonimy: ukochać, upodobać, wybrać.

Formacje współrdzenne cf LUBIĆ.

Cf [OBLUBIENIE], OBLUBIONY

DDJ